

Form. Jeg haaber og tror dog, at Bestemmelsen kun skal finde Anvendelse i faa Tilfælde. I den forløbne Tid er der kun fundet enkelte Tilfælde, man har maattet kalde uforsvarlige. Mester og Lærlinge har forstaaet hverandre saaledes, at Forholdet har været det bedste. Men der kan naturligvis være enkelte Tilfælde, hvor man kan have Brug for en saadan Dømsstol, og der tror jeg, at denne Bestemmelse er meget god.

I § 25 foreslaas det, at der kan ansættes en Konsulent til at bistaa Indenrigsministeren i Sager vedrørende Lærlingeforhold. Der har navnlig i de senere Aar til forskellig Tid været Ønsker fremme fra Haandværkerstandens Side om i Lighed med Landbruget, Mejerivæsenet og andre Erhvervsgrene at faa en Konsulent. Hittil har vi ikke haft nogen saadan. Jeg tror derfor, at denne Bestemmelse vil blive modtaget med Tilfredshed. Det bliver en ret svær og mangeartet Opgave, den paagældende faar; men findes den rette Mand, vil han kunne gøre betydelig Nytte.

Endelig foreslaas det i § 26, at Lovens skal revideres senest i 1924. Det vil kunne have sin Betydning for det Tilfælde, at Fag, der er kommet ind under Loven, muligvis kunde trænge til Særbestemmelse, eller Fag, der endnu ikke er inde under Loven, skal tages med. Hvad de sønderjydske Landsdele angaar, deler jeg det almindelige Ønske, at vi saa hurtig som muligt kan faa samarbejdet Forholdene, saaledes at de ogsaa paa dette Omraade bliver ens her og nede i Sønderjylland.

Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og kun til Slutning udtale i Lighed med mine Udtalelser ved Finanslovens første Behandling, at jeg vil ønske og haabe, at vi ved sagligt og fordrageligt Samarbejde skal kunne faa et Resultat, som kan blive til Gavn ikke alene for den ene Part — for det baader kun lidet at faa en Lov, som kun er til Gavn for den ene Part —, men kan blive til Nytte og Glæde for begge Parter, en Lov, som sikrer Lærlingene en forsvarlig Behandling og en forsvarlig Arbejdstid og sikrer dem paa forskellig Vis, og som paa den anden Side bliver saadan, at Mestrene med Glæde kan antage Lærlinge. Hvis vi faar en Lov ud af det, som kun bliver til Gavn for den ene Part, vil vi slet ikke opnaa det, som Loven skulde tilsigte. Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

L. D. Rasmussen: Naar en Nation skal staa sig i den internationale Konkurrencekamp, i Kampen for Tilværelsen, gælder

det i første Linie om, at den dygtiggør den opvoksende Slægt i størst mulig Grad. Derfor maa det være en Hovedsag, hvis man overhovedet skal have en Lærlingelov, der indeholder andet og mere end Beskyttelsesbestemmelser, at der lægges Vægt paa at sikre de unge en forsvarlig teoretisk og praktisk faglig Uddannelse. I højere Grad, end heldigt er, har Lærlingene som oftest nu om Dage været betragtede som Udbytningsobjekter og ikke som Elever i det paagældende Fag. Elever, hvis Tilstedeværelse i Virksomhederne er en bydende Nødvendighed for Fornyelsen i Faget, og hvis forsvarlige Uddannelse ikke er de enkelte Læremestres private Sag, men i høj Grad er en Livsinteresse for det hele Samfund. Netop derfor maa Samfundet give klare Lovbestemmelser, der sikrer en forsvarlig Uddannelse og skaber Organer, som er i Stand til at kontrollere, at Loven bliver overholdt.

Det af den daværende Minister Stauning i Fjor forelagte Lovforslag blev til paa Grundlag af den nuværende Lov af 1889 med Hensyntagen til de interesserede Organisationers og Myndighedernes Bemærkninger, Erklæringer og Ønsker paa dette Omraade, og derfor bar dette Forslag i ret udpræget Grad Kompromissets Stempel. Der var adskillige Ting, som vi egentlig ikke syntes om, men af Hensyn til de betydelige Fremskridt, som Forslaget rummede paa andre Omraader, fandt vi det opportunt ogsaa at medtage disse Ting. Det uheldige ved det her foreliggende Lovforslag er, at de Ting, vi i mindre Grad syntes om, saa godt som uden Undtagelse er medtagne, hvorimod de Fremskridt, som bevirkede, at vi saa ubetinget kunde slutte os til Lovforslaget i Fjor, er gledet ud eller forringede, saaledes at Helhedsbilledet af dette Lovforslag er ganske anderledes end af det i Fjor.

Det maa siges, at paa de virkelige Hovedpunkter var det Lovforslag, der forelaa i Fjor, betydeligt bedre end det, der her foreligger. Jeg maa saaledes beklage, at de Betænkkeligheder, som den højtærede Minister nærede med Hensyn til de lokale Lærlingekommissioner, da han i Fjor var Venstres Ordfører, er resulteret i, at Tanken om disse ganske er fjernet fra det foreliggende Lovforslag. I disse Kommissioner var der skabt et Organ, der var egnet til at øve den nødvendige Kontrol med, at Lærlingene fik en virkelig forsvarlig Uddannelse, baade i teoretisk og praktisk Henseende; det var tillige et Organ, som havde Betingelser for, at der kunde skabes den størst mulige Tillid dertil fra begge Sider, og denne Tillid er